

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Piorum conventus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A uniuscujusque ratione habita, vini copiam expenderimus. Ad dam etiam, eam alicubi esse racemorum *Eucarpia* magnitudinem, ut racemi singuli singulos expleant currus, cujusmodi fertilitas est Eucarpiae minoris Phrygiae urbe. Quin etiam currum medium ibi diffraetum defecisse unci racemi pondere Metrophanes tradit. Itarecte Plinius, nullum apud Graecos mendacium esse dicit, quod teste careat: utcumque ramentum, haec, & alia super huiusmodi urbe a Stephano memorantur in iis, quae desloravit Hermodolus Byzantius.

PIORUM CONVENTUS. CAP. XXVII.

Sed ut de vite simpliciter sermo sit, debere nos, ait Basilus, rationem ejus contemplari, qua Dominus sese vitem, & Patrem agricolam esse, vinitoremque dixit, nosque singulos in piorum conventu per fidem satos, Palmites appellavit: hinc nos ad uberrimi fructus feracitatem invitat: ne ut inutiles atque superflui ludibrio simus, & a foecundorum palmitum consortio recisi amputati que igni destinati nemur. Affertor verò noster nusquam cessat animas nostras vitibus comparare. Vinea namque facta est dilectio, dicit, in cornu, in loco pingui: & vineam sevi, septumque; circumposui. Animas humanas plane vineas dicit, quas circumdedit septo, tum ea securitate atque tutela, quae resultat ex praecipis, tum ipsa gemmarum custodia. Dictum est n. *Verfabitur Angelus Domini in circuitu mensuentium eam.* Deinde quasi valla nobis defixit positos in Ecclesia primum Apostolos, mox Prophetas, mox Doctores alios; inde animam nostram, ne dejectus despectusque humi reperet, & pretereuntium pedibus conculcaretur, majorum nostrorum exemplis, qui per summam innocentiam & probitatem clari & illustres habentur, in altum erexit, eorumque vestigia sequi iussit, qui per virtutem & integritatem, ad summum evasere. Ad haec vitem Ambrosius plebem Ecclesiae significare contendit, quae veluti quadam fidei radice plantatur, propagineque humilitatis reprimatur: ubi vero circumfossa fuerit, teligatur, etigaturque; ne reflectatur in terram. E sarmentis alia reciduntur, propagantur alia. Reciduntur quidem ea quae inani tyva luxuriant, de quibus Pythagoras symbolicè dixit, *non ambiduo vitis est a purgata*, pura purgataque; omnia esse volens quae Diis offerantur. Ea vero propagantur, quae bonus agricola fructifera iudicavit. Ad vinculorum vero ordines jugationisque concinnitas, vere atque manifeste docent a qualitate in Ecclesia servari debere: ut se se nemo quantumlibet dives & honoratus extollat, nemo pauper animam despondeat, seque despectum atque contemptum esse vereatur: ignobilis nemo desperet, verum a qua sit omnium conditio, pariterque omnium mens ad superiora sustollatur, suamque in caelis futuram consuetudinem atque commercia sibi proponat. Ne vero illis inguentium tempestatibus procellis vexari, locove deturbari de jicive possit, clavicularum quasi charitatis amplexibus proximos quosque complectitur, & in eorum conjunctione requiescit. Appellat nos Jesus vitis suae palmites, propter ea quod, inquit Origenes, palmes arbore connectitur, & clavicularum tanquam manibus vitis stricta confirmatur a lapsu, quo freta adminiculo ventos turbinesque contemnat. Futurorum id bonorum indicat spem: quia fideles quique non solum in iis, quae gerunt, sed etiam in iis quae sperant & credunt, perfectum salutaris statum expectant: quapropter quasi ad quandam patientiae ardores, spe juncta atque confirmati, naturalium motuum procellas, cupiditatumque turbines insultusque perferant atque contemnunt. Haec & huiusmodi pleraque commentationibus in hieroglyphica nostris libenter inseruimus, quo mihi sunt a quiores ij, qui studium in hac re meum acrius incessunt, quorum sum id tendat ignari, cum viderint similitudinariam hanc loquendi figuram non tantum ab Aegyptiis quos immerito contra Dei praecipit abominantur, inventam, verum etiam ab antiqua & nova lege receptam: quinciam ab ipso nostrae institutionis conditore CHRISTO JESU frequentissime in usum deductam: nihil enim aliud est hieroglyphicè loqui, quam divinarum humanarumque rerum naturam aperire. Addenda vero huc fuerant ea quosque de Juda Israelis dicta: *Lavabit in vino stolam suam, & in sanguine uvae amictum suum*, sed quoniam haec copiose sunt a sacrorum interpretibus discussa, praesertimque ab Adamantio, ad ultimam ejus homiliam in Genesim unumquemque pietatis studiosum accedere cohortamur.

Vitis my-
ricum 10.
su.

Joan: 15.

Psal: 143.

Non sacri-
ficabis vi-
vis ex vine
sationem
non passa.

Palmite
cur nos ap-
pellat 1E-
SUS.

Genes. 49.